

N:o 14.

Herr **L. F. Odell:** *Angående skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande af förslag till lag om byvägars byggande och underhåll.*

Som de vid sistlidna riksdag väckta motioner om ändrade samt mera omfattande och tydliga lagbestämmelser rörande byvägars byggande och underhåll ej, på grund af Första Kammarens afslag, föranledde någon Riksdagens åtgärd, torde denna fråga å nyo böra bringas under Riksdagens pröfning.

I allmänhet befinna sig utfarts- och byvägar uti ett otidsenligt skick. Detta beror merendels på den ofullständiga lagstiftning i ämnet, som förefinnes. Tvisters hänskjutande till domstol eller öfverenskommelse mellan grannar och bymän, der sådan någon gång kan ingås, göra icke tillfyllest. Saken är dock af stor vikt och betydelse så väl för samhället som den enskilde, enär dessa samfärdsmedel nu mer än tillförene tagas i anspråk och behöfva fördenskull upphjelpas för att motsvara sitt ändamål.

Genom en mer bestämd och tydlig lagstiftning i detta ämne skulle tvister kunna aflägsnas, enär en hvar då visste sina rättigheter och skyldigheter, samt en förbättrad samfärdsel på landsbygden åstadkommas. Behofvet af en sådan lagstiftning har äfven gifvit sig till känna från flere håll inom landet.

På grund af dessa lika enkla som korta antydningar får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta att aflåta underdånig skrifvelse med anhållan att Kongl. Maj:t

täcktes låta utarbета och till nästa Riksdag framlägga förslag till lag för byvägars byggande och underhåll.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1886.

L. F. Odell.

N:o 15.

Herr A. Magnusson i Lervik: Om nedsättning i tullen å kaffe och socker.

Under närvarande förhållanden, då statens årliga inkomster i betydligt hög grad öfverstiga dess utgifter, och som en allmän klagan inom landet förspörjes öfver de tryckta tider, hvori landtmännen med flere befinna sig, torde det icke vara ur vägen att något tänka på nedsättning å de indirekta skatterna.

Mycket har under de senare åren talats och skrifvits om hvilka artiklar, som bäst vore i behof af nedsättning; men för mig framställer sig den satsen, att tullen å socker och kaffe är långt för hög och hårdt trycker den fattiga befolkningen, som använder dessa varor dagligen till sitt lifsuppehälle, hvilka nu öfvergått till en nödvändighetsförbrukning; af dessa skäl tager jag mig härmed friheten föreslå, det Riksdagen för sin del måtte besluta,

att tullen å kaffe måtte nedsättas till 15 öre pr kilogram, samt å brändt kaffe och kaffesurrogat till